

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217216635
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217216635.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinnému: Q. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. M., M. XX/XX, o vymoženie 1 078,20 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 22. marca 2021 č. k. 10Er/1089/2017-73 takto

rozhodol:

Odvolací súd p o k r a č u j e v konaní s Q. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. M., M. XX/XX ako právnym nástupcom po pôvodom povinnom E. A., nar. XX. XX. XXXX, zom. XX. XX. XXXX, naposledy bytom V. M., M. XX/XX.

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným vo forme zápisnice u súdneho exekútora dňa 28. 03. 2017 domáhal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnému vo výške 1 078,20 eura s príslušenstvom a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSpA 01431/15 zo dňa 20. 06. 2016. Dňa 22. 06. 2017 doručil súdny exekútor súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú súd prvej inštancie uznesením zo dňa 27. 08. 2018 zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, ktorému Krajský súd v Nitre vyhovel, uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Oprávnený v danom konaní predložil ako exekučný titul rozhodcovský rozsudok, ktorý svoju právomoc konať a rozhodovať vo veci odvodil od rozhodcovskej zmluvy zo dňa 18. 09. 2013. Pod rozhodcovským súdom sa podľa bodu 2.1 rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761 alebo Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s. r. o. so sídlom Mlynská 2, Košice, IČO: 36 577 928. Oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok v danej veci vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, IČO: 45 744 971, ktorý podľa predloženej rozhodcovskej zmluvy nebol orgánom s právomocou prejednať spor iniciovaný oprávneným. Z listín, ktoré oprávnený v konaní predložil, súd prvej inštancie nemal preukázané, že oprávnený a povinný uzavreli rozhodcovskú zmluvu resp. rozhodcovskú doložku, ktorou by bola založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, IČO: 45 744 971. S ohľadom na uvedené, predložený rozhodcovský rozsudok pre absenciu právomoci daného rozhodcovského súdu vo veci konať, nie je možné považovať

za spôsobilý exekučný titul. Nakoľko rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní nevydal orgán splnomocnený na to stranami predloženou rozhodcovskou zmluvou, exekúcia je neprípustná, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v súlade s § 44 ods. 2 EP zamietol.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Uviedol, že ak súd prvej inštancie nedisponoval relevantnými dokumentmi, mohol vyzvať súdneho exekútora, resp. priamo jeho na ich predloženie. Zároveň však uznal, že dokumenty, ktoré sú súčasťou tohto odvolania, mohli byť pripojené už k návrhu na vykonanie exekúcie. V prílohe tohto odvolania zaslal dôkazy: výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu (splnenie si povinnosti dodávateľa v zmysle § 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z. z.) zo dňa 16. 07. 2015 spolu s doručenkou o jej prevzatí a podacím hárkom, oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu (splnenie si povinnosti dodávateľa v zmysle § 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z. z.) zo dňa 25. 08. 2015 spolu s doručenkou o jej prevzatí a podacím hárkom. Uviedol, že podľa ust. § 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní „ak na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 nie je založená právomoc nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu podľa odseku 5, bude spor rozhodovať stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona, ktorý vyberie spotrebiteľ, ak rozhodcovské konanie písomne aj bez uvedenia dôvodu neodmietne; na tento účel dodávateľ pred podaním žaloby písomne vyzve spotrebiteľa, aby zo zoznamu vedeného ministerstvom označil stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona alebo aby rozhodcovské konanie odmietol písomným oznámením dodávateľovi, a poučí ho o tom, že inak môže stály rozhodcovský súd vybrať dodávateľ. Ak spotrebiteľ do 30 dní od doručenia výzvy stály rozhodcovský súd neoznačí alebo rozhodcovské konanie neodmietne, vyberie stály rozhodcovský súd dodávateľ tak, aby bola zachovaná dostupnosť stáleho rozhodcovského súdu pre spotrebiteľa podľa § 34 ods. 8 a výber stáleho rozhodcovského súdu oznámi dodávateľ spotrebiteľovi písomne; lehota spotrebiteľovi nezačne plynúť skôr, ako spotrebiteľ bude môcť označiť stály rozhodcovský súd z aspoň dvoch stálych rozhodcovských súdov zapísaných v zozname stálych rozhodcovských súdov. Označenie stáleho rozhodcovského súdu spotrebiteľom alebo jeho výber dodávateľom má účinky založenia právomoci stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona a odmietnutie rozhodcovského konania má účinky zániku rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015“. Tvrdil, že povinného listom zo dňa 16. 07. 2015 vyzval na označenie stáleho rozhodcovského súdu, resp. odmietnutie rozhodcovského konania do 30 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy s poučením, že ak v určitej lehote neoznačí stály rozhodcovský súd, môže vybrať stály rozhodcovský súd oprávnený. Dodal, že mu nebolo zo strany povinného po uplynutí 30 dňovej lehoty doručené označenie stáleho rozhodcovského súdu, resp. odmietnutie rozhodcovského konania, a preto vybral rozhodcovské konanie z pozície oprávneného v zmysle § 73 ods. 8 citovaného zákona a výber stáleho rozhodcovského súdu oznámil povinnému listom zo dňa 25. 08. 2015. Výber stáleho rozhodcovského súdu má účinky založenia právomoci stáleho rozhodcovského súdu v zmysle § 73 ods. 8 citovaného zákona. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušiť.

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 28. marca 2017, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, IČO: 45 744 971, pod sp. zn. SRSAspA 01431/15 zo dňa 20. júna 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. marca 2017 a vykonateľnosť dňa 16. marca 2017. Dňa 22. júna 2017 doručil súdny exekútor súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú súd prvej inštancie uznesením zo dňa 27. augusta 2018 č. k. 10Er/1089/2017-17 zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, ktorému Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 11. apríla 2019 č. k. 9CoE/22/2019-52 vyhovel a uznesenie súdu prvej

inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď skonštatoval, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní. Pôvodný účastník exekučného konania - povinný E., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom V. M., M. XX/XX dňa XX. XX. XXXX zomrel. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením. V zmysle uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 17. mája 2021 sp. zn. 5D/359/2020, Dnot 266/2020 vydaného prostredníctvom JUDr. Kataríny Nagyovej - súdnej komisárky, súd schválil dohodu dedičov, podľa ktorej celé dedičstvo nadobúda Q. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. M., M. XX/XX. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17. mája 2021.

5. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 9b ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 v konaní podľa tohto zákona rozhoduje súd uznesením.

8. Podľa § 63 ods. 1 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

9. Podľa § 63 ods. 2 CSP v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

12. Ustanovenie § 161 ods. 1 CSP ukladá súdu povinnosť skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania. Spôsobilosťou byť účastníkom konania znamená spôsobilosť subjektu mať procesné práva a povinnosti. Ide teda o procesnú subjektivitu. Vzhľadom k tomu, že spôsobilosť byť stranou sporu je nevyhnutnou procesnou podmienkou, k nedostatku procesnoprávnej subjektivity preto prihlíada súd aj bez návrhu v každom štádiu konania. Ak v priebehu konania súd zistí, že strana sporu stratila procesnú subjektivitu, teda ak fyzická osoba počas konania zomrie alebo právnická osoba zanikne, súd podľa povahy veci posúdi, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať. V prípade, ak fyzická osoba, ktorá je stranou sporu, v priebehu konania zomrie, t. j. stratí spôsobilosť byť stranou sporu, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom resp. dedičom.

13. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pochybil, keď v predmetnom konaní konal s povinnou osobou, ktorá v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie nedisponovala procesnou subjektivitou. Uvedená skutočnosť zakladá sama o sebe dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP. Vzhľadom na to, že po pôvodnom povinnom E. A. sa právoplatne skončilo dedičské konanie a rešpektujúc zásadu hospodárnosti a efektivity konania, rozhodol odvolací súd o pokračovaní s právnym nástupcom po pôvodnom povinnom E. A. v zmysle § 63 ods. 2 CSP, a to s dedičom: Q. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. M., M. XX/XX.

14. Zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom prichádza do úvahy len z taxatívne vymedzených dôvodov. Jedným z týchto dôvodov je aj skutočnosť, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. Iným slovami povedané, tento dôvod zrušenia rozhodnutia sa môže uplatniť výlučne vtedy, ak je podané odvolanie proti nemeritórnemu rozhodnutiu (uzneseniu), ktorým sa rozhodlo o procesných otázkach. V tomto smere odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. októbra 2018 sp. zn. 3Oboer/22/2018, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že „oprávneným napadnuté rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa

konanie končí. Na tomto právnom závere nemení nič ani skutočnosť, že nevyhnutným dôsledkom právoplatnosti uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia je zastavenie exekučného konania podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku“. Uvedený právny názor potvrdzuje aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. februára 2018 sp. zn. 3Oboer/25/2017, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že „v zmysle ustanovenia § 9a ods. 2 Exekučného poriadku sa v exekučnom konaní primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa ustanovenia § 9b ods. 5 Exekučného poriadku v exekučnom konaní rozhoduje súd uznesením. Rozhodnutím vo veci samej sa rozumie meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ predstavuje predmet konania vymedzený žalobou (návrhom). O veci samej rozhoduje súd v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 CSP rozsudkom a ak súd nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 CSP). Vzhľadom na charakter rozhodnutí, ktoré sú vydávané v exekučnom konaní v zmysle ustanovenia § 9b ods. 5 Exekučného poriadku, žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej. Okrem charakteru rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní tento záver vyplýva aj zo skutočnosti, že v exekučnom konaní súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale úlohou súdu je zabezpečiť vymoženie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymoženie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok (hmotnoprávných alebo procesných) pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie“.

15. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uvádza, že v prípade postupu súdu podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP je zákonným dôvodom pre zrušenie nemeritórneho rozhodnutia procesná situácia, keď po vydaní nemeritórneho rozhodnutia zanikli dôvody, pre ktoré bolo vydané, alebo ak ani pred jeho vydaním neexistovali dôvody na jeho vydanie. V prejednávanej veci súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu absencie právomoci rozhodcovského súdu. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie pri posudzovaní zákonnosti exekučného titulu v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 skúmal, o. i. aj samotný exekučný titul (rozhodcovský rozsudok), v ktorom je explicitne uvedené, že rozhodcovský súd mal za preukázané, že žalobca postupoval pred podaním žaloby v súlade s § 73 ods. 8 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, teda že žalobca (oprávnený) vyzval žalovaného (povinného) na označenie stáleho rozhodcovského súdu alebo na odmietnutie rozhodcovského konania a po márnom uplynutí zákonnej lehoty následne žalobca (oprávnený) oznámil žalovanému (povinnému) výber stáleho rozhodcovského súdu, a to Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, na základe čoho dospel rozhodcovský súd k záveru, že bola založená jeho právomoc na prejednanie daného sporu, pričom tieto skutočnosti oprávnený preukázal aj predloženými dokladmi. Vo vzťahu k vyššie uvedenému, záver súdu prvej inštancie, že oprávnený s povinným neuzavreli rozhodcovskú zmluvu, ktorou by bola založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, IČO: 45 744 971, neobstojí. Súd prvej inštancie na základe nesprávnych skutkových zistení dospel k nesprávnemu právnemu záveru v otázke existencie právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodovať, na základe čoho rozhodol o rozpore exekučného titulu so zákonom v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017.

16. Sumarizujúc vyššie uvedené, odvolací súd hodnotí odvolacie námietky oprávneného ako dôvodné a konštatuje, že dôvody, pre ktoré bolo napadnuté uznesenie vydané ako také nikdy neexistovali.

17. Odvolací súd, uvedomujúc si procesný imperatív v zmysle § 390 CSP a rešpektujúc závery Ústavného súdu SR (III. ÚS 5/2018 a I. ÚS 227/2018) uvádza, že v prípade, ak by mal odvolací súd postupovať striktnie v zmysle citovaného ustanovenia, vznikla by právna situácia, na základe ktorej by bol odvolací súd povinný vyhovieť návrhu oprávneného, resp. žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, i keď odvolací súd ako súd druhej inštancie nedisponuje zákonným zmocnením na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017) a ani administratívno-technickými prostriedkami na jeho vydanie. Z uvedených dôvodov, ako aj z dôvodu naplnenia hypotézy v zmysle § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil, pretože dôvody, pre ktoré bolo napadnuté uznesenie vydané, nikdy neexistovali.

18. Uvedeným postupom odvolacieho súdu, resp. z dôvodu, že došlo k zrušeniu napadnutého uznesenia, vznikla situácia, v rámci ktorej zostala zachovaná povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť

o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v primeranom čase tak, aby nedošlo k prieťahom v konaní.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).